

§ 4.

Har en Syns- eller Skønsforretning, som er foretagen i Henhold til Udmeldelse af Sø- og Handelsretten, udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse eller særlige Fagkundskaber, kan Retten fastsætte den de udmeldte Mænd tilkommende Betaling efter sit Skøn.

§ 5.

Denne Lov gælder, indtil Lov om Rettens Pleje træder i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge de gældende Bestemmelser vedrørende Sø- og Handelsretten i København, nemlig Lov 19. Februar 1861, Konkurslovens § 149 og Lov Nr. 50 af 13. April 1894, bestaar Retten af en retskyndig Formand, en retskyndig Næstformand samt 30 handelskyndige og 10 søkyndige Medlemmer. Posten som Næstformand, der ikke er nogen selvstændig Embedsstilling, men beklædes af et Medlem af Landoversamt Hof- og Stadsretten, som beskikkes til tillige at fungere i denne Egenskab, er imidlertid ikke beregnet paa, at dens Indehaver i Almindelighed alternativt med Formanden beklæder Retten, men Næstformanden skal — bortset fra Formandens Forfald — kun deltage i Behandlingen af de ved Rettens Skifteretsafdeling hørende Konkurs- og Akkordboer. De forretningskyndige Medlemmer overvære sammen med Formanden den mundtlige Procedure i de ved Retten verserende Sager og deltage i deres Paakendelse og i Behandlingen af de under Retten hørende Boer, samt hvor der er Spørgsmaal om Vidneførsel, Syn og Skøn, Partsed, Afsigelse af Kendelse og Dom saavel som Optagelse af Søforklaringer og Søforhør.

Fra Formanden i Sø- og Handelsretten er der til Justitsministeriet indgivet et Andragende om, at der maa blive truffet Foranstaltning til forskellige Ændringer i de ovennævnte for nævnte Ret gældende Bestemmelser. Det ommeldte Andragende er saalydende:

„Ved Lov Nr. 50 af 13. April 1894 blev Antallet af handelskyndige Medlem-

mer i Sø- og Handelsretten paa Grund af det voksende Arbejdsstof forøget til 30, og det blev samtidig bestemt, at de handelskyndige Medlemmers Deltagelse i Rettens Virksomhed kun var nødvendig, naar der er Spørgsmaal om mundtlig Procedure, Vidneførsel, Syn og Skøn, Partsed eller Afsigelse af Kendelse eller Dom, medens Retten i andre Tilfælde, altsaa navnlig, hvor der var Tale om Prøvelse af Anstandsbeğæringer, kunde beklædes af Formanden alene. Siden den Tid er Rettens Arbejde stadig vokset i en væsentlig Grad, saaledes som det vil fremgaa af vedlagte statistiske Oversigt. Dette gælder ikke alene om Antallet af de ordinære Retsager, saavel Søsager som navnlig Handelssager, men ogsaa om de øvrige under Sø- og Handelsrettens Omraade faldende Forretninger, Søforhør, Politiforhør med mere.

Følgen heraf er blandt andet, at Hvervet som sø- eller handelskyndigt Medlem af Retten bliver meget byrdefuldt, og dette vil atter let kunne have til Følge, at det i Fremtiden bliver vanskeligt at faa den Tilgang af gode Kræfter, som er nødvendig, for at Sø- og Handelsretten kan opfylde sit Hverv paa fuldt ud tilfredsstillende Maade.

Der er fra Medlemmernes Side atter og atter sket Henstilling til mig om at gøre Skridt til at søge Medlemsantallet forøget, saaledes at Arbejdet kunde fordeles paa en saadan Maade, at det blev mindre byrdefuldt for den enkelte, og navnlig saaledes, at de alt for lange Rets-